

fylasint

GESPREK MET DE SINT

"Hasta la vista" S.N. Dat waren de laatste woorden van het telegram. Ik begreep er helemaal niets van. En als ik zeg helemaal niets dan bedoel ik ook helemaal niets, geen snars geen sikkepit.

En dat is dus wel heel erg weinig. Toch leek het me een belangrijk telegram en dus stapte ik in de "lelijke eend" en reed naar een fabriek waar veel buitenlanders werken. Aan de personeels functionaris (daar hebben ze er ook een) liet ik het papier zien. Hij wilde wel helpen en 5 min. later kwamen ze in de kraaienmars aangerend: een Bask, Cataloniër, Italiaan, Moreaan, Etrusk, Griek, Spanjaard, Amelekiet en een Filippijnse. De Morabieten waren er niet. Die vierden iets van Onafhankelijkheidsdag. Dat doen ze elke 11e van de 11e met een vispartij in Loosdrecht. (bal na, scheenbeschermers niet verplicht). Al 4374 jaar lang. Aan het einde van de avond zingen ze dan alle staande met een traan in het oog, de handen langs de papzakken en de snuiten naar het water hun nationale hymne: We gingen vis- sen in het riet. Om de beurt kregen de werknemers het ge- val in handen. Niemand kon het echter vertalen. Tot de Spanjaard (Carlist en 4 x de Monte Jura beklommen) aan de beurt kwam en toen was het raak ook !

Goeie genade wat schrok ik, maar wie zou dat niet gedaan hebben in mijn plaats ? Wat was er aan de hand ? Wel of ik maar als den weerga naar Madrid wilde komen. Getekend: Sint Nicolaas.

Al zo'n veertig jaar geleden heb je het geloof in de Hei- lige afgelegd. Je gelooft niet meer in zijn existentie. Dat ongeloof wordt even de kop ingedrukt in de periode, die verloopt tussen de geboorte van de eerste zoon en ver voor het begrijpen van Pythagoras door de laatste (deze periode varieert van streek tot streek, 10 jaar in noor- delijke, 25 jaar in zuidelijk streken).

En nu krijg je opeens zo maar even een telegram van die blijkbaar rondwarende Kindervriend. Ik bedankte de functio- naris voor zijn hulp en jakkerde naar Buitenlandse Zaken in Den Haag. Jozef was er niet. Henk trouwens ook niet. Ze waren in conferentie met de Benelux collega's. Iets dat ging over de invloed van de rotatie van de aarde op

de invloed van de democratie in Vlaanderen (naar van Walcheren). Een ondergeschikte stond me te woord en verwees me naar een onderondergeschikte, die me zonder aan te horen door wou sturen naar een onderonderondergeschikte. Ik liet me echter niet in het ootje nemen en rustig zei ik: "Denk aan de komende verkiezingen vrind", Koekkoek en de BVD hebben je al in de smiezen. Je vliegt er geheid uit". Hij draaide volledig bij en wilde weten waarmee hij me van dienst kon zijn. Het adres van Sinterklaas, makker en graag wat rap. 'k Zal het even voor U na moeten kijken me- neer zei de administratieve kracht en dook weg. Na een half uur stak hij de neus weer aan het venster en toonde me vol trots een telefoongids van Madrid. Je kon goed zien dat het ding sedert de afzwering van Filips II niet meer gebruikt was. Het stof lag er dik bovenop. "Zal die ouwerakker wel instaan grapte hij oneerbeerdig en sloeg het boek open bij de S. Hij vond het niet, evenmin bij de N. Maar bij de K van Kapoentje stond het. Ik bedankte hem en beloofde een goed woordje voor hem te doen bij het Nieuwe Regime. Twee uur later landde ik op het vliegveld van Madrid en ging onmiddellijk naar zijn huis. Op mijn bellen werd ik opengedaan door een beweeglijke gedaante. Meteen vlogen de pepernoten me om de oren. Toen ik de gang in liep zag ik een twintigtal personen met mattenklop- pers, bezems, toiletreinigers enz. op katoenen poppen aan het slaan. Zwarte pieten dacht ik. Bij sommige zat het roet nog achter de oren. In een heel klein hoekje was een heel klein Zwartepietje met pepernoten aan het strooien. In een volgend vertrek was een grijsaard in spijkerbroek en rode trui aan het timmeren. "Dat is vlug werk", riep de bejaarde. "Ga maar mee, dan kunnen we direkt beginnen. 'k Heb heel wat met je te bespreken". "B-b-bent U dan", begon ik stotterend. Maar ik hoefde de zin niet af te maken. "Natuurlijk ben ik het", onderbrak hij. "Maar Uw t-t-tabbert dan en Uw m-m-m-". "Zeg geloof je nou dat ik helemaal gek ben. Je denkt toch niet dat ik hier voor aap ga lopen. Veel te ongemakkelijk. Je moet goed begrijpen dat ik al het timmerwerk alleen moet verzorgen en ik ben al laat vanwege het concilie. Tjonge, wat verdoen ze daar toch soms een tijd met kletsen voor al die Octaviani. Wat een leuteraar. En overal tegen. Zelfs tegen de afschaf-

ving van het celibaat. Voor die onzin zijn we te oud geworden beweert hij.

Goed dat mag dan misschien wel waar wezen, maar onze kinderen kunnen er dan van profiteren, zeg nou zelf. Mijn voorstel over de geboorteregeling probeert hij ook al te torpederen. Hij denkt dat ik voor de lol met zoiets kom, maar je moet goed begrijpen dat het geld me ook niet op de rug groeit.

Maar hierover wil ik niet met je praten, je bent er trouwens te stom voor ook om het allemaal te begrijpen.

Er is echter wel iets anders, sta dus niet zo te suffen en luister: "Dat geduvel in Nederland moet afgelopen zijn. Zo vertrap ik het niet langer. Daar moet orde op zaken gesteld worden en snel ook. Iedereen denkt maar dat hij wat heeft te vertellen en schreeuwt dat dan ook van de daken.

Dat is uit! Alleen ik schreeuw ervan af en dan nog alleen op 5 dec. Jully blijven maar rustig met je tengels van het dak af. Direkt kletter ik nog naar beneden door een paar van die losse dakpannen. En daar pas ik voor: Begrepen? Dat is één, en nou het volgende: Allerlei figuren proberen mijn gezag te ondermijnen. In 1418 is dat al begonnen. In St. Jansteen probeerde een of ander geniepig ventje me te flessen door 2 schoenen te zetten. Hij heeft het geweten. In 1690 probeerde St. Maarten me de loef af te steken door de landing in Kijkduin op de 11e nov. De pluk ging meteen marsepijn in SUS loten verpakt uit delen.

Zo probeerde hij me daar te grazen, te nemen een een stelletje Westfriezen tegen me op te hitsen.

Ik heb me als een duivel in het wijwatervat moeten veren, anders had hij me het nog gelapt ook.

O ja, wil je een stukje zeep?

Graag, zei ik en denkend dat het marsepijn was stak ik het in de mond.

Het bleek toch zeep te zijn. De Heilige schaterde voor het eerst sinds ik was binnengekomen.

Dan is er ook nog die Kerstman. Die middenstandsvinding gaat eruit.

Ik laat me niet voor de gek houden door een of ander klein gedrocht. Mocht die vent van het jaar weer bij jullie over de vloer komen dan zien jullie mij niet meer.

Laat je dat gezegd wezen. Verder is er ook nog een imita-

tie Sinterklaas op een of andere laboratorium.
Dat gesol met mijn naam is daar afgelopen.
Ik ga daar 3 December zelf naar toe met mijn Pieten.
Om 10 uur kom ik kijken of er nog wat gedaan wordt en denk
erom dat ze in vorm zijn. Je hebt ze zelf bezig gezien
tijdens de conditietraining. Verleden jaar hadden ze last
van roemoetheid. Dat is over.
Iedereen is om half 10 aanwezig en tekent hij zijn binnen
komst de presentielijst en zet zijn schoen in de gang.
Om half 4 is iedereen in de grote collegezaal.
En duvel nou op want even een half uur moet Real Madrid
tegen Benfica spelen en ik moet me toch al rot haasten om
op tijd te komen.
"Sjaan breng de spullen", riep hij. Een jonge dame met
hoog opgestoken haar en een petticoat bracht een grote
toeter, sjaal, muts en een vlaggetje in de kleuren van
Real. Het clublied zingend reed hij op zijn paard de
deur uit.
Ik had me de Sint toch wel anders voorgesteld.

Soms naar G.B.

..*.*.*.*.*.*.*.*.*

Programma voor 3 December in het jaar 1853 na Sinterklaas.

10.00 uur v.m. Ontvangst van Sinterklaas bij de portiers-
loge door het gezelschap "De Labzwansers"
van Bart - Sjaan - Stekelenburg - Marietje
- De Jong - Coby.

10.15 u.-11.00 u. Bezoek aan: Technische dienst + wat
nog meer gekelderd is en administra-
tie.

11.00 u.-11.20 u. Ver "troost" en

11.20 u. - 12.30 u. De rest. (1e en 2e etage.)
12.30 u. - 15.30 u. Concilie overpeinzingen tijdens
de lunch van de Sint (buiten het
Lab.)
Te 15.30 u. Verschijnt de Heilige voor het
laatste spektakel.

..*.*.*.*.*.*.*.*

Mededelingen

De Laboratoriumraad stelt er prijs op naar aanleiding
van het gesprek met de Sint mee te delen dat ze het vol-
gende telegram naar Madrid heeft gestuurd.
Bieden onze verontschuldigen aan voor de schijn- en
schetsvertoningen in het verleden gehouden.
Hopen op vergiffenis en erbarmen.

De Laboratoriumraad.

..*.*.*.*.*.*.*.*

Vanuit ethisch en aesthetisch oogpunt heeft de Sint graag
dat er alleen rechter schoenen (zonder veter) worden
gezet in de maten 38 - 43.
Rijlaarzen zijn verboden.
Klommen zijn toegestaan maar worden niet extra gehono-
reerd.
Overtreders en nalatigen worden gestraft.

..*.*.*.*.*.*.*.*

Aan alle bewoners van het Fysisch Laboratorium.
Wij hebben geprobeerd Sinterklaas te imiteren.
Dat is fout. Dat wisten we. U had het nog door ook.
Na 5 minuten zag U al dat het een houten klaas was.
We deden het omdat we dachten U een feest aan te kunnen
bieden. Het is mislukt. Al hebben we na 21 minuten iemand
zien glimlachen en na 43 minuten was er zelfs iemand in
een bruin pak op de 6e rij die zat te proesten.
Dat is alles geweest.
We hebben gefaald en hoe erg dat zult U op 3 December
zien wanneer de Sint zelf komt.

Club '63.

Korte grepen uit het leven van Sint Nicolaas.

Geboren in het jaar 154 na Chr. in het pittoreske St.Ni-
klaas.(Als het toeval of iets anders dat het 600 jaar voor
de moord op Bonifacius bij Dokkum is), groeide Nicolaas
Bernardus, Flavius Jozefus Maria van Spingelen op tot een
aardig vrolijk en opgewekt kind, waaraan niets of zeer wei-
nig op te merken viel. Zeker niet dat hij uit zou groeien
tot de later zo vermaarde Heilige die overal lak aan heeft.
(tot aan zijn kleding toe). Op zijn 7e jaar is echter de
grote ommekeer gekomen. Bij het hem toen nog geliefde volks-
spel "knuppelen" waar de kleine Nicolaas op 4 jarige leef-
tijd al zijn talenten toonde, liet hij de knuppel los toen
de knarpel nog niet in was. Hiermee verspeelde het team
waar Nicolaas voor knuppelde zijn laatste kampioenskans.De
jongen was zo radeloos en werd leerling postbesteller (hier
komt het eerste trekje al naar voren: een eerzaam beroep).
Hij zou dit misschien zijn hele leven gebleven zijn als
hij niet een telegram bezorgd had bij de juist weduwe ge-
worden mevr. van Geneugden dat bestemd was voor de 2 stra-
ten verder wonende en nog wel over haar echtgenoot beschik-
kende mevr. van Geneugden. Haar echtgenoot was juist naar

de Sahara vertrokken en zond een telegram aan zijn vrouw. Zoals reeds was gemeld bezorgde Klaas het bij de weduwe die tot haar ontstentenis las: "Ben goed angekommen, alleen ontzettend heet hier". Dit gebeurde op 14 jarige leeftijd. Hij vluchtte nu weg uit het dorp waar hij een toch wel gelukkige jeugd had doorgebracht. Hij raakte aan het zwerfen en werd lid van de Zwitserse Garde. Hier hield hij het niet lang uit. Na een min of meer mislukt schieten met pijl en boog op een jongetje met een perzik op zijn hoofd. (In sommige lezerskringen leeft de gedachte dat een zekere W.T. op iemand met een appel heeft geschoten. Dit kan natuurlijk niet. Er waren namelijk in die tijd geen appels. De opera van Rossini heeft dus ook geen bestaansrecht).

Hierna ging hij naar Iran en leerde daar de Mohammadanen dat zij bij hun gebed naar het westen moesten buigen. Hier toonde Nicolaas zijn grote geografische kennis en corrigeerde dus tevens een fout die in de westere schoolboeken geslopen was. Dit is tevens de eerste keer dat hij getuigenis aflegt van zijn religieus denken, dat zoals uit het voorbeeld duidelijk blijkt zeer oecumenisch is. Hij voelde zich bijzonder tot de oosterse volkeren aangetrokken en vestigde zich in 1452 in Myra. Waarom juist Myra? De Sint zegt zelf in zijn autobiografie hierover: Ik had in die tijd echt zin in een lekkere smak, en mijn voorgere zei me, dat ik binnen het jaar Constantinopel zou zien vallen. 't Is uitgekomen. Een heilig trekje. En passant had hij in 1123 het record van Methusalem geëvenaard. In 1124 brak hij het.

Na zijn verblijf daar waar hij de bioscoop van Myra bekeerde (door slordige vertaling is dit later abusievelijk bisschop van Myra geworden). Hij regisseerde zelf de film: Heiligen gaan naar de hel en componeerde de teenager schlager "When the Saint's go marching in". Dit is de eerste keer dat hij zich duidelijk voor de jeugd uitsprak. Een volgende keer was het toen hij bij een jongetje waar hij de p... aan had, een stuk chocola in de schoen legde (in de hoop dat het zacht zou worden en daardoor aan de voet zou gaan kleven). Het jongetje vond het echter en zag het als een blijk van vriendschap. Hij vertelde aan zijn vriendjes, die ook met hun schociscl kwamen aan dra-

gen. Nicolaas kon niet meer terug en gaf nu iedereen wat lekkers. Wel vluchtte hij uit armoe gedreven naar het kinderarme Spanje (2 kind. per km²).waar hij tevens heilig verklaard werd. Van hieruit opereert hij nu elk jaar verder.

Men wordt verzocht de Fylasint mee te nemen naar het feest. De ruimte hieronder kan voor aantekeningen en berekeningen gebruikt worden.

